

'DE BIEKORF'

maandag, 24 maart 2008

DE BIEKORF

of omvorming van ruimte in de schoot van het centrum Ik ben het GC dat voor jou zijn deuren openslaat - en je vereniging, en voor cultuur om vensters naar theater aan te reiken en om te leggen: linken naar muziek, of om te lonken naar dans, en om met woorden, paren aan te gaan met beelden in cadans, want ik ben met je lach begaan.

Ik ben het GC dat, vergeef me, ik vergat, in mijn ontstaan de dingen bij hun naam te noemen, maar nu ik ben, ben ik als Freya in de zwoele avondwind en lach gezwind een geur van lindebomen naar allen die hier komen.

Ik ben het GC dat om te drijven op bedrijven, in scenes die beklijven, jou een aanzoek doet zoals de cyclus van de maan de avond langer maakt tot in de nacht. Ik had het nooit vermoed, ik heb op jou gewacht: ik ben je huis, jij mijn gedacht.

Mijnheer de minister, mijnheer de burgemeester, mijnheer de Bestendig Afgevaardigde, dames en heren volksvertegenwoordigers, provincieraadsleden, burgemeesters en schepenen, E.H. Deken, collega's uit de gemeenteraad, de O.C.M.W.-raad, dames en heren leden van de GRC, voorzitters en bestuursleden van de onderscheiden culturele cellen en andere adviesraden, beste sponsors van cultuur, beste ontwerpers en makers van dit gebouw, in Wendy, Yoko en Elien groet ik alle personeelsleden van de gemeente, beste mensen van de schoonmaakploeg, beste vrijwilligers en vrijwilligers van de brandweer, beste mensen van Incar, beste Willy Bosman, dames en heren,

Ik heb tien minuten gekregen om 'iets' te zeggen over cultuur in verband met onze gemeente. Vandaag, is een dag van dankbaarheid en van geluk, een hoogdag voor velen en ook voor mij. Met de opening van het Gemeenschapscentrum 'De Biekorf' gaat een droom in vervulling. Ik was twintig in 1975 en engageerde mij in de politiek. In 1982 werd ik verkozen als gemeenteraadslid, het was mijn grote streven om onze sportieve gemeente Lebbeke ook cultureel op de kaart te zetten. Ik herinner me nog de tijd dat er in de begroting 600.000 BEF was voorzien voor cultuur, dat bedrag werd achteraf als spaarpotje beschouwd, omdat er geen uitgaven voor waren. Cultuur is van levensbelang voor een gemeenschap, voor een gemeente voor een bevolking en voor de gemeenschappen in de gemeenschap; door cultuur verzachten de omgangsvormen, wordt een dam geworpen tegen de verikking.

Met de Academie voor Muziek, Woord en Dans, met de nieuwe Bib, en nu met de Biekorf is ons culturele vlaggenschip pas goed aan het zeilen, maar vergis u niet, benedendeks zitten krachtige motoren, die staan garant voor een stabiele vaart. Het betreft een investering voor ten minste vijftig jaar en waarschijnlijk langer. We hebben financieel en materieel de zaak volkomen bewaakt. Mijn dank en waardering gaan uit naar de burgemeester, die als verantwoordelijke voor patrimonium de kwaliteit en prijs relatie volkomen aanvaardbaar heeft gedelibereerd met alle betrokkenen. Ik was daar meermaals getuige van. Een goed idee heeft vele vaders, een huis als dit eveneens; voor mij zijn de moeders en de vaders van dit project alle gemeenteraadsliden uit de vorige en de huidige legislatuur die ten gunste van dit project hun stem uitbrachten, zo eenvoudig is dat. En allen samen geven zij vandaag dit huis aan de Lebbeekse bevolking.

Nu beweegt onze gemeente en wees gerust, de visie die we ontwikkelen is niet die van cultuur in wereldvreemde afzondering, maar die van cultuur als creatieve openheid naar de samenleving en waarom niet, zelfs met een stukje mercantiel denken achter de schermen van ons autonoom gemeentebedrijf. Inzake creatieve openheid zijn we met het schepencollege en ten behoeve van de publiciteit voor dit centrum, heel ver gegaan, ik heb er zelfs als 52-jarige nog een standje van mijn moeder mogen voor incasseren, met de woorden: 'ge moet het goede voorbeeld geven!' Ze was er duidelijk niet gerust in, ik heb haar nu meegebracht, zodat ze zelf kan zien.

Ik ben een taalkundige en wil het even hebben over de woordgroep: 'gemeenschapscentrum De Biekorf'. Het woord gemeenschap heeft mij altijd al geïntregeerd. Het woord kan zowel privaat/intiem als volkomen breed worden gebruikt. Je kan gemeenschap hebben en dan beleef je vereniging, dan beken je elkaar en dat is bijbels woordgebruik en dan heb je communie en dat is dan weer religieus taalgebruik, maar vandaar kan je gaan naar de communis opinio, de waarden en de uitingen die verbinden, die een band scheppen en die band hebben wij dan gemeen en zo kom ik bij 'gemeen', het 'gemeen' is Middel Nederlands voor het volk, de bevolking, vandaar het woord gemeente, zowel in de bestuurlijk/burgerlijke als in de protestants/christelijke zin. De gemeente is de verzameling, is de vereniging van het 'gemeen', van het volk. In het woord 'gemeen' zit ook 'één'. Ook het individu moet hier aan zijn trekken komen, want van één kom je naar gemeen en gemeen betekent ook samen. Je kan als som van individuen ook samenzijn of samen zijn! Je kan er zelfs bovenuit stijgen om gemeenschap te vormen en vereniging te beleven. Nu wil ik nog iets kwijt over het achtervoegsel 'schap', dat op een versterking en een abstrahering duidt van wat voorafgaat: vriendschap, nalatenschap, peterschap, gemeenschap. Het woord centrum betekent: het midden. Het woord 'Gemeenschapscentrum' betekent dus: 'De plaats in het midden waar je vereniging kan beleven.' En 'De Biekorf' betekent juist hetzelfde. Zie je al die bijen af komen vliegen naar de bijenkorf, waarbinnen ze in hun drukke doen vereniging beleven.

Dames en heren, vorm gemeenschap met elkaar, verenig je in verenigingen, kom onderling tot de lach van soms

slechts weinig woorden, want het is die lach waar de onheilsprofeten schrik voor hebben. Het is de lach van de wereldopen en zelfbewuste Vlaming, die ontwapenend is, want cultuur is zoveel beter dan wapens. Dames en heren, ik heb ook iets van een dichter, dat ik heb van mijn vader:

DE BIEKORF

of omvorming van ruimte
in de schoot van het centrum
Ik ben het GC dat
voor jou zijn deuren openslaat -
en je vereniging,
en voor cultuur
om vensters naar theater aan te reiken
en om te leggen: linken naar muziek,
of om te lonken naar dans,
en om met woorden, paren aan te gaan
met beelden in cadans,
want ik ben met je lach begaan.

Ik ben het GC dat,
vergeef me, ik vergat,
in mijn ontstaan
de dingen bij hun naam
te noemen, maar nu ik ben,
ben ik als Freya
in de zwoele avondwind
en lach gezwind
een geur van lindebomen
naar allen die hier komen.

Ik ben het GC dat
om te drijven op bedrijven,
in scenes die beklijven,
jou een aanzoek doet
zoals de cyclus van de maan
de avond langer maakt tot in de nacht.

Ik had het nooit vermoed,
ik heb op jou gewacht:
ik ben je huis,
jij mijn gedacht.

Dirk De Cock,

Lebbeke, 14 maart 2008 Dames en heren, dit huis is uw huis, proficiat! Ik dank u.